

Met of zonder sticker, het is maar net wat goed voelt voor Minne Smit

Oane Galama is de eerste met tweede dagzege

FIERLJEPPEN **GOUDEN RIGE**

Piet Jan Nauta

Winsum | Na tien verschillende winnaars in de eerste tien wedstrijden, was er op wedstrijddag elf eindelijk een fierljepper die zijn tweede dagtitel behaalde. Die eer ging naar Oane Galama.

Daarmee kaapte Galama de zege weg voor Minne Smit, die voor eigen publiek wel een nieuw persoonlijk record wist neer te zetten. De 21-jarige Winsumer, die letterlijk op een steenworp afstand van de schans woont („dêr, dat hûs mei it reade dak“), dacht met zijn eerste finalesprong kans te maken op de winst. „Ik hie der in goed gefoel oer, mar doe kaam Oane noch.“

Het was het enige smetje op een verder vlekkeloze avond voor Smit, die in al zijn vijf sprongen de overkant haalde en met 17,60 meter zijn 'slechtste' afstand noteerde. Het ging natuurlijk om de beste en met 19,46 als eindresultaat, negen centimeter verder dan zijn oude pr, kon hij de naar schatting dertig meter naar zijn huis met een goed gevoel afleggen. Ook al ging dat met een bezeerd enkel, opgelopen bij zijn laatste sprong van de avond, iets minder snel dan gebruikelijk. „Mar it wie in moaie jûn.“

Het was een avond met twee verrassingen, want zowel de klassementsleider bij de mannen (Ysbrand Galama) als bij de vrouwen (Marrit van der Wal) haalde de finale niet. En dat bood zeker bij de vrouwen kans aan anderen, aangezien Van der Wal al zeven keer de bovenste trede van het podium beklom in dit seizoen. Sigrïd Bokma greep haar kans en een afstand van 15,01 meter, gesprongen in de voorronde, bleek voldoende. Het gaf de vrouw uit Hindeloopen ruimte om in de finale risico te

nemen, wat resulteerde in twee natsprongen.

Sticker

Het was sowieso een avond waarop veel geplons te horen was voor de krap zeventig toeschouwers aan de kant. Daarom des te opvallender dat Smit wel vijf keer de overkant haalde. Het geheim? „Ik wurke hjoed wer mei in stickertsje op de pols. Ferline jier bin ik dêrmei stoppe en dat pakte goed út. De lêste wiken siet ik wat yn in dip, dus haw ik der foar keazen om wer in sticker te brûken. Dat pakte net sa ferkeard út.“

Voor de fierljep leek behoeft dit enige uitleg. Fierljeppers plakken een sticker op de pols op de plek waar ze willen inspringen. Een gekleurd stickertje dient daarbij als mijkpunt. Smit gebruikte voorheen altijd een sticker, stapte daar in een mindere periode van af en wist zonder mijkpunt zijn vorm terug te vinden. Nu gold het omgekeerde en was de sticker weer nodig om op zoek te gaan naar de vorm. Bijgeloof? „Dat soe samar kinne.“

Hoe dan ook pakte het goed uit voor Smit, die zijn pr toeschreef aan zijn 'thuisvoordeel'. „Ferline wike gie it hjir op trainen ek al hearlik en dat gefoel naam ik hjoed mei nei de wedstryd.“ Met het FK dat op 20 augustus in Winsum georganiseerd wordt is dat een lekker gegeven voor Smit. „In FK op eigen skâns. Dat is moai.“

Oane Galama en Sigrïd Bokma grepen de zege in duel één van de Gouden Rige, een serie van zeven wedstrijden. Elke afdeling kan één thuisduel aanvinken voor de Gouden Rige. Bij de junioren won Wisse Broekstra (Tzummarum), bij de jongens Auke Jan Jilderda (Burgum) en bij de meisjes Hilde van der Weij (Sint Jacobiparochie).

Omringd door zijn vrienden en fierljepcollega's hoort Minne Smit (I) dat hij een nieuw persoonlijk record heeft gesprongen. Foto: Dijkstra Media / Sietse de Boe

Dylan Drent, een aanjager zonder kroon

Partuur Marten Bergsma boekt dubbele overwinning

KAATSEN

Rynk Bosma

De finale op sportveld Het Oordje in Bolsward van de vrijeformatiepartij voor heren hoofdklassers miste zondag de spanning van andere dagen. Tjisse Steenstra, Renze Pieter Hiemstra en Hans Wassenaar verloren tegen Marten Bergsma, Dylan Drent en Hendrik Kootstra. Op 5-1 en 6-2 sloeg Drent boven.

In drie dagen tijd twee keer de krans, dat overkwam Marten Bergsma, Dylan Drent en Hendrik Kootstra afgelopen week-einde. En twee keer was de premie voor Tjisse Steenstra, Renze Pieter Hiemstra en Hans Wassenaar. Met het voorverhaal van de finale in Heerenveen van vrijdagavond in het achterhoofd zou je verwachten dat de blauwe brigade van Steenstra tot de tanden toe gemotiveerd was in Bolsward.

Want het was een heel merkwaardige eindstrijd op die vrijdag. Bergsma met 3-0 voor, vervolgens met 5-3 achter en dan toch afkoersen op een laatste eerst. Op 5-5 en 6-4 slaat Drent de bal volgens eigen zeggen meters kwaad. De op een verhoging zetelende, kundige keurmeester gaf die bal eveneens kwaad. De scheidsrechter van dienst besliste echter zonder overleg anders en gaf de bal boven. Einde partij, begin van een voor kaatsbegrippen roerig einde.

Bijna was je vergeten dat 'pas gisteren' niet telt in de sport, dat het kortetermijngeheugen matig is ontwikkeld en dat de sporter het liefst vertelt over het hier en nu. Een tweede regel is dit jaar nooit weddenschappen af te sluiten over een finale tussen genoemde parturen. Met als kanttekening dat je het voorspel naar die eindstrijd nooit als norm moet nemen.

In de verte lonkt de PC

In de verte lonkt vooralsnog vaag de

PC en als iemand weet wat voorspel waard is voordat je aan een finale begint, dan is het wel Drent. Met voorsprong toen de beste voorinse en dan in die finale verkrampen. In Bolsward was Drent opnieuw de aanjager zoals hij dat dit hele seizoen al is. In die eerste omloop tegen Peter van Zuiden, Kevin Jordi Hiemstra en Gerben de Boer was het moeizaam ploegen. Dus even om in het perk. „Hendrik even voorin, soms is het een kwestie van een bal goed raken en het is er weer“, zo zei Drent.

Trouwen is net als kaatsen, als je het doet, doe het dan goed

Nee, de term 'rolstoel' wil Drent niet gebruiken voor maat Hendrik, een titel die hij in Exmorra nog uitdeelde aan een tegenstander. Maar: „In de finale had Hendrik al snel de handrem er af.“ Drent is de aanjager die zijn maten scherp wil houden, Kootstra weet dat en kan het van hem hebben. „Ek al skopt hy my ûnder de bealch“, hij weet dat Drent het belang van het partuur bewaakt. „Als Hendrik mij niet meer hoort, dan is het pas goed mis“, zo zegt Drent.

Natuurlijk is de term 'rolstoel' enigszins overdreven, want zo zegt Kootstra: „Ik pakte myn punten oan de opslach wol deeglik mei.“ En gelijk heeft hij want dat compenseerde toch het nodige. Merkwaardig in die finale was het moment dat Steenstra plots was verdwenen. Even weg om de handschoen te halen en in het achterperk te gaan staan op de plek van Wassenaar. De eerste bal ging royaal mis, en ook het vervolg had